Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per DavidG el dl., 05/10/2026 - 10:45

Is 25,6-9
Fl 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14

Avui demanem que la gràcia de Déu ens faci sol·lícits i constants en la pràctica del bé. Practicar el bé no és complicat, si estem atents i responem a qui ja ha pres la iniciativa, passa al davant nostre i ens acompanya sempre. La qüestió és si estem atents per ser prestos i diligents a que totes les nostres intencions, accions i operacions secundin a tantes coses que Déu ens va obsequiant a cada instant. Som conscients que la invitació al casament ja ens ha arribat de mà dels seus missatgers?

Anar amb botes d'esquí a la platja o amb escafandre a la muntanya són respostes tan hilarants com inadequades, igual que anar amb un vestit qualsevol a un casament. La Paraula de Déu ens interpel·la avui i ens pregunta si la nostra actitud davant l'obsequi de Déu no és fer l'orni com els convidats de l'Evangeli. La participació de la festa sense fi que ens proposa Déu queda en via morta, quan errem en les nostres prioritats: me'n vaig al camp a treballar, me'n vaig als meus negocis, foragitem als missatgers...

Ell mateix és qui cuina les menges més exquisides: plats gustosos i vins envellits de manera adient, amb aroma i tast agradable. El menjar i el beure propi del dia de festa. És Ell mateix qui para taula, convida a seure-hi, ens omple la copa i ens ungeix el cap amb perfum. Què està passant, doncs? Quina és la raó d'aquesta festa tan generosa i d'un amfitrió tan esplèndid?.

El fill es casa avui. Ha arribat el dia en que la tendresa de Déu que es personifica en el Fill es compromet per sempre amb l'estimada. Empès pels sentiments que l'habiten, ens proposa establir un vincle per sempre de fidelitat amb nosaltres, l'Església, la seva esposa. No es tracte d'un pacte d'amics, ni d'un tracte comercial preferent, un pacte de bon veïnatge o un matrimoni de conveniència, és molt més que això. Nosaltres que hi som convidats i ens pensàvem ser mers testimonis del que s'esdevingués, ens adonem que som aquells als qui se'ls proposa la nova aliança, aquella que tan havíem somniat, la que tant havíem esperat. Respondrem a la invitació? Portarem el vestit adequat? Ens deixarem afalagar d'aquesta manera pel qui ens convida?

Es la seva glòria la que es manifesta en el regal que se'ns va fent en aquesta festa que no té final. I a la seva glòria donem glòria amb allò que som i tenim. Se'ns proposa continuar el ball i dansar amb la creació, amb tota la humanitat que lloa el Déu de la glòria.

Avui demanem que la gràcia de Déu ens faci sol·lícits i constants en la pràctica del bé. Si estem atents i desperts als missatgers que ens conviden al casament, de manera espontània ens sortirà respondre amb la mateixa dinàmica d'amor.

Fotografia: Al-Elmes a Unsplash

ETIQUETES
FESTA CASAMENT INVITACIÓ VESTIT